EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

Briselē, 2011. gada 11. janvārī (18.01) (OR. en)

18239/10

DEVGEN 417
RELEX 1148
ACP 341
OCDE 9
COHAFA 118

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepr. dok. Nr.:	15912/09 - 11081/10 - 17769/10
Temats:	Darbības sistēma palīdzības efektivitātes jomā – konsolidēts teksts

1. Padome (Vispārējās lietas un ārējās attiecības) 2009. gada 17. novembrī pieņēma secinājumus par darbības sistēmu palīdzības efektivitātes jomā [1].

2. Padome (Ārlietu un attīstības jautājumu ministri) 2010. gada 14. jūnijā pieņēma Padomes secinājumus par darba sadali vairāku valstu mērogā, pievienojot vai aizstājot vairākus elementus [2].

3. Padome (Ārlietu un attīstības ministri) 2010. gada 9. decembrī pieņēma Padomes secinājumus par pārredzamību "Savstarpēja atbildība un pārredzamība – ES Palīdzības efektivitātes darbības sistēmas ceturtā nodaļa" [3].

[1] Dok. 15912/09.
[2] Dok. 11081/10.
[3] Dok. 17769/10.

4. Pielikumā dotais teksts ir šo dokumentu konsolidēta versija.

5. Pēc tam, kad 2009. gada 1. decembrī spēkā stājās Līgums par Eiropas Savienības darbību, attiecīgā gadījumā formulējums "Komisija un ES dalībvalstis" ir nomainīts ar formulējumu "ES un tās dalībvalstis".

PIELIKUMS

Darbības sistēma palīdzības efektivitātes jomā

Konsolidēts teksts

I. DARBA DALĪŠANA

1. ES Rīcības kodeksā attiecībā uz papildināmību un darba dalīšanu attīstības politikā ir izklāstīti pamatprincipi ar attiecīgiem pasākumiem un dotas norādes dalībvalstīm un Komisijai, kas visās partnervalstīs būtu nekavējoties un pragmatiski jāīsteno, ņemto vērā konkrētas partnervalstu situācijas un atbalstot partnervalstu atbildību. Turpmāk izklāstītie pasākumi papildina darbības, ko jau īsteno saistībā ar operatīvo darba dalīšanas ierosmi (*Fast Track Initiative on Division of Labou – FTI-DoL*). Būtu jāveic turpmāki pasākumi, lai mazinātu kavējumus progresā, kas konstatēti *FTI-DoL* pārraudzības sistēmā un misijās valstīs. Minētie pasākumi ietver šādus – gan ar partnervalstīm, gan ar pārējiem līdzekļu devējiem pastiprināt dialogu par darba dalīšanu, precizēt līdzekļu devēju lēmumu pieņemšanas struktūras, uzlabot saziņu starp līdzekļu devējiem galvenā biroja un valsts līmenī un sistemātiskāk apkopot vajadzīgo informāciju, *inter alia*, pilnveidojot pastāvošo *FTI-DoL* pārraudzības sistēmu. Dalībvalstis un Komisija izmantos pašreizējos mehānismus valsts mērogā, lai nodrošinātu, ka partnervalsts saglabā atbildību.

2. Labāka ES mēroga papildināmība un koordinācija ir ārkārtīgi svarīga, lai būtiski mazinātu palīdzības sadrumstalotību pa vairākām valstīm un lai risinātu jautājumu par novārtā atstātām valstīm. Šī apņemšanās izriet arī no rīcības kodeksa. Lai šāda papildināmība un koordinācija būtu efektīva, tā būtu jābalsta uz informācijas apmaiņu un dialogu par turpmāko iesaistīšanos un uz ģeogrāfisko koncentrāciju un valsts prioritātēm, vienlaikus atzīstot, ka dalībvalstu lēmumi šajā jautājumā ir neatkarīgi valstu lēmumi. Tādējādi tiks uzlaboti arī valstīs pastāvošie darba dalīšanas procesi, kuros ES būtu jācenšas panākt, lai partnervalstu vadībā un partnervalstīm uzņemoties atbildību, ES darbotos kā katalizators attiecībā uz pusēm, kas nav ES dalībvalstis. Galveno līdzekļu devēju mehānismi, kopīga plānošana un deleģētas sadarbības mehānismi ir ļoti svarīgi, lai stiprinātu ES mēroga saskaņošanu un mazinātu sadrumstalotību.

ES un tās dalībvalstis:

A. Paātrinās operatīvās darba dalīšanas ierosmes īstenošanu

3. Apstiprina politisko apņemšanos un koordinējošos vai to atbalstošo līdzekļu devēju uzdevumus, lai veicinātu darba dalīšanu operatīvās īstenošanas valstīs, kā izklāstīts pievienotajā informatīvajā sarakstā [4]. Operatīvās īstenošanas valstu sarakstā var iekļaut arī vēl citas valstis, kā arī koordinējošos un tos atbalstošos ES līdzekļu devējus. Dalībvalstis, kuras līdz šim vēl nav paudušas gatavību kļūt par vadības vai atbalsta koordinatorēm, bet vēlētos nākotnē uzņemties šos pienākumus, tiek mudinātas to darīt.

4. Līdz 2009. gada nogalei pabeidz ES darba dalīšanas koordinējošo un tos atbalstošo ES līdzekļu devēju tīklu galvenās pārvaldes un valsts līmenī operatīvās īstenošanas valstīs, lai veicinātu lēmumu pieņemšanu un pastāvīgu dialogu par darba dalīšanu galvenās pārvaldes un valsts līmenī, kā arī galvenajās pārvaldēs.

5. Vienojas, ka koordinējošie līdzekļu devēji, kuriem palīdz tos atbalstošie līdzekļu devēju, ES līdzekļu devēju vārdā:

   a) Aktīvi sadarbosies ar partnervalsts valdību un citiem līdzekļu devējiem, lai veicinātu darba dalīšanu (*DoL*), nodrošinātu, ka darba dalīšana ir iekļauta vietējās attīstības kopienas pasākumu plānā un ka tiek veikti pasākumi, lai gūtu reālas sekmes (pastāvošajos forumos, ja tādi ir pieejami).
   b) Atbalstīs partnervalsts atbildību, nosakot valsts prioritātes (Nabadzības samazināšanas stratēģijā un Vidēja termiņa izdevumu shēmā vai līdzīgā attīstības stratēģijā un budžetā), un partnervalsts valdības vadību – nosakot prioritātes attiecībā uz līdzekļu devēju uzdevumiem un nozares iesaisti. Partnervalstis tiks mudinātas izraudzīt jomas, kurās atbalsts jāpalielina vai jāsamazina, un norādīt, kuru līdzekļu devēju aktīvai līdzdalībai katrā nozarē tās dotu priekšroku.

[4] Informācijas labad pielikumā ir dots 2009. gada novembra saraksts, kurā uzskaitīti koordinācijas un atbalsta līdzekļu devēji.

c) Sadarbosies ar partnervalstīm un visiem līdzekļu devējiem, lai apkopotu vajadzīgo informāciju un veiktu sagatavošanas pasākumus attiecībā uz darba dalīšanu, t.i., izstrādātu plānu "kurš ko dara", ja iespējams, pamatojoties uz partnervalstīs pastāvošām palīdzības pārvaldības sistēmām.

d) Mudinās veikt pašnovērtējumu par to, kuriem līdzekļu devējiem ir salīdzinošas priekšrocības kurās nozarēs, un noskaidros, kāda rīcība ir iespējama saistībā ar līdzekļu devēju programmu cikliem un galveno līdzekļu devēju sistēmām.

e) Ar partnervalsts valdību, vietējiem ES pārstāvjiem un citiem līdzekļu devējiem rīkos kopīgas sanāksmes vai kopīgas misijas valstīs atbilstīgā līmenī, lai novērstu atlikušos informācijas trūkumus, apzinātu šķēršļus un atvieglotu lēmumu pieņemšanu un vienošanos par turpmākiem darba dalīšanas pasākumiem. Līdz 2009. gada beigām vadības koordinatori kopīgi izstrādās šo pasākumu provizorisku kalendāru, izmantojot partnervalstu sniegtu informāciju, ja tāda ir pieejama.

f) Pamatojoties uz pašreizējo darbu un papildu rīcības plānu saistībā ar iepriekš minētajiem pasākumiem, līdz 2010. gada 31. martam attiecībā uz darba dalības īstenošanu izstrādās kopīgu rīcības plānu un grafiku katrai operatīvajā darba dalīšanas ierosmē (*FTI-DoL*) iesaistītai valstij. Plāns ir jāpamato uz rīcības kodeksu un darba dalīšanas "instrumentu komplektu" (*Toolkit for Division of Labour*), ņemot vērā arī Starptautiskos paraugprakses principus valstu vadītā darba dalīšanā [5]. Kopīgais rīcības plāns būtu jāsaskaņo ar partnervalstīm un citiem līdzekļu devējiem, lai to iekļautu kopīgajās palīdzības stratēģijās, ja tādas pastāv.

g) Veicinās viedokļu apmaiņu par daudzgadu programmu kopīgu izstrādi,

   i) veicinot to, ka īsteno Kopējo sistēmu valstu stratēģijas dokumentu izstrādei un 2006. gada marta Kopīgo daudzgadu plānu [6], tostarp uzņemoties iniciatīvu, lai nāktu klajā ar norādēm par šā teksta B daļas 7. punktā aprakstīto procesu,

---

[5] Labas prakses dokumentā, kas iesniegts ESAO/*DAC* Palīdzības efektivitātes jautājumu darba grupai, izklāstīti astoņi principi par valsts vadītu darba dalīšanu un papildināmību. Sk. http://www.oecd.org/dataoecd/32/21/43408412.pdf

[6] Padomes secinājumi par finansējumu attīstībai un palīdzības efektivitāti – sniegt vairāk, labāk un ātrāk (dok. 8243/1/06 REV 1, 7.04.2006.). Skat. arī dok. 7068/06.

ii) cenšoties attīstīt kopīgas palīdzības stratēģijas visās *FTI-DoL* partnervalstīs,

iii) apspriežoties ar citiem ES līdzekļu devējiem valsts līmenī par daudzgadu programmu izstrādes dokumentiem, kā arī identifikācijas posma laikā, lai palielinātu sinerģijas un ierobežotu atsevišķi veiktas darbības;

vienlaikus tiecoties gan ierobežot vertikālu fondu vai mehānismu izmantojumu ārpus daudzgadu programmu izstrādes, gan ievērojot prioritātes, par ko panākta vienošanās ar partnervalstu valdībām. Politikas prioritāšu izmaiņas būtu jāiestrādā ar pārplānošanas palīdzību, tādējādi novēršot *ad hoc* darbību izplatīšanos.

6. Lai atbalstītu šo valsts līmeņa procesu, sākotnēji rīkos trīspusējas ES sanāksmes, kurās i) koordinējošo ES līdzekļu devēji ziņos par sava darba gaitu un ii) apspriedīs turpmākus pasākumus attiecībā uz konkrētām valstīm, iesaistot pārstāvjus no vietējām ES pārstāvniecībām/vēstniecībām/valstu birojiem. *FTI-DoL* kopīgās pārraudzības procesa rezultāti nodrošinās iespējamu pamatu, lai izvēlētos konkrētas valstis.

B. Turpinās nozaru koncentrāciju, izmantojot pārvietošanu un programmu kopīgu izstrādi

7. Turpina rīcības kodeksā noteiktās saistības attiecībā uz nozaru koncentrāciju to attiecīgos valsts programmu izstrādes procesos. Lai uzlabotu nozares koncentrāciju [7], izstrādāt un īstenot plānus par atbildīgu aiziešanu no nozares un apmainīties ar informāciju par tiem, pamatojoties uz dialogu ar partnervalstu valdībām un citiem līdzekļu devējiem, kā arī uz analīzi par iespējama finansējuma trūkuma ietekmi.

[7] Tiks ņemtas vērā Komisijas pārvaldītā Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta (EKPI) iezīmes.

8. Palielināt iesaisti daudzgadu programmu izstrādē, pamatojoties uz partnervalstu attīstības stratēģijām, un izmantot ES programmu kopīgu izstrādi kā pragmatisku instrumentu, lai īstenotu darba dalīšanu. Tādēļ līdz 2010. gada jūlijam apzināt noteiktu skaitu valstu, kurās ES centīsies panākt programmu kopīgu izstrādi, ar mērķi darīt tās pilnīgi darboties spējīgas līdz 2014. gadam, sākot ar darba dalīšanas operatīvās īstenošanas valstīm. Programmu kopīgu izstrādi īstenos saskaņā ar 2006. gada Kopējo sistēmu valsts stratēģijas dokumentu izstrādei un Kopīgo daudzgadu plānu. Šim procesam vajadzētu būt elastīgam un atvērtam, pamatojoties uz pastāvošām analīzēm, procesiem un mehānismiem, pēc iespējas vairāk iekļaujot līdzekļu devēju plašu iesaisti. Tiklīdz būs sākta vienotu stratēģiju, piemēram, kopīgas palīdzības stratēģijas vai līdzīgu procesu izstrāde, ES programmu kopīgā izstrāde šos procesus papildinās, pastiprinās un pēc iespējas kļūs par to daļu, lai novērstu liekus paralēlus procesus.

C. Gūtos panākumus regulāri pārraudzīs galvenās pārvaldes un valsts līmenī

9. Pamatojoties uz visiem pastāvošiem datiem, tostarp Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO)/Attīstības palīdzības komitejas (*DAC*) statistiku par pagātnes, tagadnes un nākotnes darbībām, Monterejas ziņošanas procesu (sākot no 2010. gada pavasara) un *FTI-DoL* pārraudzību, izvērtē:

a) faktus par katra ES līdzekļu devēja (palielinātu) nozares koncentrāciju valsts līmenī, iekļaujot statistiku par pagātnes, tagadnes un nākotnes prognozējamām palīdzības plūsmām valstī;
b) valsts līmenī gūtos panākumus darba dalīšanas procesos, tostarp programmu kopīgā izstrādēs, kā arī gūto pieredzi;
c) kādus pasākumus darba dalīšanas atbalsta labā ir uzsākuši koordinējošie līdzekļu devēji galvenās pārvaldes un valsts līmenī;
d) deleģētā sadarbībā gūto pieredzi;
e) kā ES līdzekļu devēji ir iekļāvuši darba dalīšanu savos stratēģiskās plānošanas procesos;
f) faktus par samazinātām darījumu izmaksām, izmantojot darba dalīšanu, piemēram, ar uzlabotu politikas dialogu, racionalizētu palīdzības sniegšanu un ieguldījumu palīdzības un attīstības efektivitātē;
g) partnervalstu nozīmi un līdzekļu devēju, kas nav no ES, iesaisti.

Pārraudzības procesus koordinēs un izvērtējumus apspriedīs tehniskā līmenī un Padomes līmenī.

D. Sadarbosies darba dalīšanas mācību pasākumos

10. Nodrošina mācības un norādes personālam, kopīgi, ja tas iespējams, lai veicinātu darba dalīšanu galvenajā pārvaldē un partnervalstīs. [8]

E. Darba sadale vairāku valstu mērogā – mazināt palīdzības sadrumstalotību un līdzekļu devēju darbību izšķērdīgu izplatību

11. Izmantojot ikgadējo Monterejas aptauju un ESAO *DAC* datus, dalās un apmainās ar informāciju par ģeogrāfisko koncentrāciju, valstu prioritātēm un palīdzības izbeigšanas plāniem, tostarp arī par notiekošajiem procesiem, ar mērķi izveidot tādu iespēju aprakstu, kuras varētu palielināt ES līdzekļu devēju ietekmi vai uz kurām balstītos iespējamie kopīgie valstu lēmumi. Komisija visas atbildes izplatīs dalībvalstīm. Komisija kopā ar dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar ESAO/*DAC* ekspertu palīdzību sagatavos attiecīgus jautājumus, ko iekļaut ikgadējā anketā.

12. Katru gadu notiek ekspertu līmeņa tikšanās, kur analizē informācijas apmaiņā gūtos rezultātus un apspriežas par tiem, tādējādi it īpaši cenšoties mazināt valstu savstarpējas palīdzības sadrumstalotību un līdzekļu devēju darbību izšķērdīgu izplatību. Šādas informācijas apmaiņas mērķis ir nodrošināt, lai valstis neatkarīgus lēmumus pieņemtu pamatoti, tostarp ņemot vērā citu dalībvalstu nodomus un, cita starpā, iespējas saistībā ar ES ietekmi. Šo lēmumu mērķis ir arī kopīgi risināt novārtā atstāto valstu problēmu un uzlabot stāvokli gadījumos, kad partnervalstu spēja sasniegt tūkstošgades attīstības mērķus ir mazāka.

---

[8] Šim mērķim varētu izmantot pastāvošās ierosmes/programmas, piemēram *Train4Dev* (Kopīgais līdzekļu devēju pieredzes pilnveides tīkls). Tas ir atklāts forums līdzekļu devēju aģentūrām un daudzpusējām organizācijām, kurās ir vairāk nekā 25 dalībnieki. *Train4Dev* darbība notiek ar gadskārtējām sanāksmēm, apakšgrupām strādājot ar prioritāriem jautājumiem, kā arī rīkojot kopīgus mācību pasākumus un atvērtus kursus.

13. To varētu panākt, piemēram, sniedzot papildu resursus attiecīgām partnervalstīm, vai (pagaidu risinājums) deleģējot sadarbību citai dalībvalstij vai Komisijai. Dalībvalstīm būtu jācenšas panākt labāku ģeogrāfisko koncentrāciju un noteikt skaidras valsts prioritātes, savukārt Komisijai, izmantojot savu klātesamību visā pasaulē, vajadzētu būt aktīvākai novārtā atstātajās valstīs.

14. Informē Padomi par šā ikgadējā pasākuma rezultātiem.

15. Saskaņā ar Parīzes deklarāciju un Akras rīcības programmu šajā procesā patur prātā šādus principus:

a) nodrošināt neitrālu vai labvēlīgu ietekmi uz palīdzības vispārējo apjomu,

b) īpaši pievērsties tām dalībvalstīm, kas ES pievienojās kopš 2004. gada un kas darba dalīšanai vairāku valstu mērogā var pievērsties no palīdzības uzsākšanas, nevis no tās izbeigšanas perspektīvas,

c) ja ES ir provizorisks viedoklis par to, kā īstenot darba dalīšanu vairāku valstu mērogā, nekavējoties sazināties ar attiecīgajiem partneriem, lai tādējādi līdzekļu devēju lēmumu pieņemšanas procesu papildinātu ar partneru viedokļiem.

II. VALSTS SISTĒMU IZMANTOJUMS

1. Valsts sistēmu izmantojums ir svarīgs saskaņotības nolūkiem. Akras rīcības programmā (AAA) ir prasīts no līdzekļu devējiem kā pirmo izvēles iespēju izmantot valsts sistēmas, lai samazinātu administratīvo slogu partnervalstīm, saskaņotu līdzekļu devēju pieejas valsts mērogā un saskaņotu valsts politiku, procedūras un sistēmas. No līdzekļu devējiem arī prasa nekavējoties informēt par to, kā viņi paredz uzņemties šīs saistības. Turklāt AAA ir noteikts, ka sekmīga attīstība ir lielā mērā atkarīga no valdības spējas īstenot politiku un pārvaldīt publiskos resursus, izmantojot savas iestādes un sistēmas. Valstu gūtie panākumi kontroles sistēmu kvalitātes uzlabošanā būtiski atšķiras; un pat, ja valstīs ir labas kvalitātes sistēmas, bieži vien līdzekļu devēji tās neizmanto.

2. AAA valsts sistēmas ir definētas vispārīgi. Dažās partnervalstīs būs jāsāk ar daļēju saskaņošanu ar valsts sistēmām atbilstīgi AAA, vienlaikus veicot vajadzīgās darbības, lai tās stiprinātu un palielinātu to izmantojumu.

3. Eiropas Konsensā attīstības jomā mudina izmantot budžeta atbalstu, ja apstākļi to ļauj, tādējādi pilnīgi izmantojot valsts sistēmas. Pašlaik liela daļa no ES palīdzības attīstības jomā tiek sniegta, izmantojot projektus. Tādēļ veikt pasākumus, ar ko palielina valsts sistēmu izmantojumu projektu atbalstam, arī ir svarīga prioritāte, vienlaikus cenšoties arvien vairāk izmantot uz programmām pamatotas pieejas, kā uz to aicina Parīzes deklarācijā un Akras rīcības programmā.

4. Turpmāk izklāstītie pasākumi attiecas uz partnervalstu sistēmu lielāku izmantojumu, un līdzīgas pieejas var apsvērt attiecībā uz reģionālām vai citām daudzpusējām organizācijām.

ES un tās dalībvalstis:

A. Izmantos valsts sistēmas kā pirmo izvēles iespēju

5. Regulāri pārskata palīdzības portfeļus, lai veicinātu valsts sistēmu lielāku izmantojumu un ievērotu Parīzes deklarācijas saistības vairāk izmantot uz programmām pamatotas pieejas.

6. Veic izvērtējumus, ko sagatavo līdz 2010. gada jūnijam, lai apzinātu iekšējus ierobežojumus – juridiskā, politiskā, kultūras, personāla apmācības jomā u.c., tostarp stimulus izmantot partnervalstu sistēmas, apsvērt iespēju izmantot pašnovērtējuma instrumentu un Palīdzības efektivitātes jautājumu darba grupas izstrādātās paraugprakses norādes par līdzekļu devēju stimuliem, uzsākt veicamās rīcības analīzi un risināt problēmas, lai tādējādi ES līdzekļu devēji arvien vairāk izmantotu valsts sistēmas, ja iespējams, līdz 2010. gada beigām.

7. Ja saskaņošana ar valsts sistēmām ir iespējama tikai daļēji, patur prātā plāna, budžeta, parlamenta apstiprinājuma un galīgā ziņojuma iespēju [9] – kā pierādījumu tam, ka sistēmas ir minimuma līmenī izmantotas attiecībā uz visu valsts prognozējamo palīdzību valsts iestādēm.

8. Pārskata palīdzības instrumentu struktūru neatkarīgi no to modeļa, lai tādējādi pirmā izvēles iespēja būtu valsts sistēmas izmantojums, vienlaikus nodrošinot atbilstīgu attīstības palīdzības kontroli un pārskatatbildību. Veicamie pasākumi ir šādi:

   a) ieviest iedaļu iekšējos projektu un programmu dokumentos, kurā norāda i) kādos gadījumos valsts sistēmas var izmantot un kā to īstenos un ii) ja valsts sistēmas nevar izmantot, kādi pasākumi ir veikti, lai pārvarētu šo šķērsli, un pārskatāmi darīt zināmus iemeslus, kāpēc nevar izmantot sistēmas.

   b) katrā plānošanas, programmu izstrādes un projekta cikla posmā kā pirmo izvēles iespēju apsvērt valsts sistēmu izmantojumu, apzinot, kādas priekšrocības ir tam, ka izmanto visu valsts sistēmu vai tās daļas, un

   c) dalīties informācijā ar partnervalsts valdību, citiem līdzekļu devējiem un attiecīgām iesaistītām pusēm par veiktajiem centieniem valstu sistēmu lielākas izmantošanas labā.

9. Komisija un dalībvalstis līdz 2010. gada sākumam sāks dialogu par saskaņotu pieeju budžeta atbalstam.

10. Veicina labāku izpratni par valsts sistēmu izmantojuma priekšrocībām un riskiem, kas varētu rasties, ja tās neizmanto, piemēram, – uzkrājot paraugpraksi, apkopojot datus un faktus un veicot konkrētu gadījumu izpēti. Šis darbs būtu jāveic ciešā saskaņotībā ar Palīdzības efektivitātes jautājumu darba grupu.

---

[9] Piemēram – visa palīdzība ir iekļauta izdevumu aģentūras stratēģiskajā plānošanā, par to sniedz pārskatu budžeta dokumentā, to iekļauj parlamenta apstiprinātos ieņēmumos un izdevumos un apraksta valdības sniegtos *ex post* ziņojumos.

11. Līdz 2010. gada beigām apkopo paraugprakses piemērus par valsts sistēmu izmantojumu reālās situācijās. Būtu jāuzkrāj pieredze par valsts sistēmu izmantojumu pārraudzībā un novērtējumā, lai attiecīgos forumos izstrādātu starptautiskas pamatnostādnes.

12. Nodrošina mācības un norādes personālam, ja iespējams – kopīgi, lai valsts sistēmas arvien vairāk izmantotu galvenajā pārvaldē un partnervalstīs [10].

13. Atbalsta partnervalstu spēju attīstību ar mērķi uzlabot valsts sistēmu kvalitāti.

B. Veiks kopīgus novērtējumus, lai veicinātu valsts sistēmu izmantojumu

14. Atbalsta partnervalstis, vadot kopīgas daudzgadu diagnostiskas darba programmas ar mērķi novērtēt valsts finanšu pārvaldību (VFP), to saskaņojot ar ESAO/*DAC* darba grupām VFP un iepirkumu jomā.

15. Pieņem Publisko izdevumu un finansiālās atbildības (*PEFA*) izpildes novērtējuma sistēmu (*PMF*) kā primāru ES instrumentu, lai novērtētu *PMF* kvalitāti, un mudina partnervalstis un līdzekļu devējus to turpmāk izmantot un pilnveidot saskaņā ar *PEFA* sekretariāta norādēm.

16. Cenšas saskaņot novērtējumus,

    a) pēc iespējas pilnīgāk izmantojot pastāvošos kopīgos instrumentus, pirmkārt pamatojoties uz *PEFA*. Kamēr vēl nav izstrādāta pilnīgi saskaņota ES pieeja, visiem ES līdzekļu devējiem ir pieejami Eiropas Komisijas, kā arī dalībvalstu, diagnostiskie instrumenti;

[10] Šajā sakarībā varētu izmantot pastāvošās ierosmes/programmas, piemēram *Train4Dev*.

b) sadarbojoties, lai turpinātu pilnveidot un saskaņot metodiku, ar ko novērtē projektu atbalstam izmantotās valsts sistēmas, pamatojoties uz *PEFA PMF* un starptautiski pieņemtiem standartiem. Tādēļ Komisiju mudina risināt šo jautājumu saistībā ar Finanšu regulas, ko piemēro EK vispārējam budžetam, gaidāmo pārskatīšanu Būtu jānodrošina saskaņošana ar pašlaik veikto starptautiska mēroga darbu Palīdzības efektivitātes jautājumu darba grupā. Būtu jāņem vērā arī citu līdzekļu devēju pieejas, un darbu varētu turpināt, izmantojot kopīgus novērtējumus, pētījumus un pārskatus.

17. Viena ES līdzekļu devēja veiktos novērtējumus dara pieejamus citu ES līdzekļu devēju izmantojumam, lai novērstu dublēšanos un liekus lūgumus partnervalstīm. Piemēram, novērtējumi, ko Komisija veikusi saskaņā ar saviem finanšu noteikumiem, būtu dalībvalstu rīcībā to lēmumu pieņemšanas nolūkiem, un otrādi, ja vien tiek ieviesti piemēroti mehānismi, ņemot vērā atbilstīgas un konkrētas dalībvalstu juridiskās prasības.

C. Atbalstīs vispārēju valsts atbildību un pašmāju atbildību

18. Atbalsta parlamentu nozīmi budžeta pieņemšanas procesā partnervalstīs, stiprinot to spējas, uzlabojot budžeta dokumentu pieejamību un pārskatāmību un atbalstot parlamentu iesaisti apspriedēs par attīstības finansējumu, arī jau pastāvošos dialogos ar partnervalstīm. Tas arī nozīmē, ka tiek pieļauts uz ES līdzekļu devēju finansiālu palīdzību attiecināt demokrātisku pārskatīšanu attiecīgās partnervalstu procedūrās.

19. Atbalsta parlamentu, pilsoniskās sabiedrības, plašsaziņas līdzekļu, augstāko revīzijas iestāžu un publiskā iepirkuma pārraudzības aģentūru nozīmi tajā, lai prasītu no valdībām atbildību par valsts izdevumiem.

D. Pārraudzīs darba gaitu, gūto pieredzi un ziņos par rezultātiem

20. Sniedz izvēlētu svarīgāko informāciju saistībā ar ikgadējo Monterejas aptauju par panākumiem, kas gūti, visiem palīdzības veidiem izmantojot valsts sistēmas, un kopsavilkuma analīzi par to, kādu iemeslu dēļ nav izmantotas valsts sistēmas, papildus informācijai, kas sniegta Parīzes deklarācijas pārraudzības pētījumā. Atbildes tehniskā līmenī un Padomē apspriedīs 2010. gadā pēc tam, kad būs publicēts gadskārtējais Monterejas ziņojums par turpmākiem pasākumiem. Tam būtu jārosina ES dialogs par to, kā vairāk izmantot valsts sistēmas un salīdzināt praksi saskaņā ar šajos pamatprincipos norādītajiem elementiem.

21. Iesaistās dialogā ar partnervalstīm un citiem līdzekļu devējiem valsts un starptautiskā mērogā iedibinātos forumos, it īpaši Palīdzības efektivitātes jautājumu darba grupā, lai gūtu pārskatu par valsts sistēmu izmantojuma rezultātiem un panākumiem. Valstu līmenī ES veicinās un atbalstīs partneru vadītus pārskatāmus gada pārskatus un apspriedes par valsts sistēmu izmantojumu. Tādām apspriedēm, kad vien iespējams, būtu jānotiek jau izveidotos kopīgos konsultāciju mehānismos. Ja nepastāv forumi, kuru mērķis ir uzlabot savstarpējo pārskatatbildību par valsts sistēmu izmantojumu, būtu jāveicina tādu forumu izveide. Ar minēto dialogu būtu jācenšas konkretizēt līdzekļu devēju paraugpraksi un valdības standartprocedūras, lai izmantotu valsts sistēmas, tostarp projektu atbalstam. Šajā dialogā pēc iespējas būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās puses, proti, parlamenti, vietējās pašvaldības, augstākās revīzijas iestādes, publiskā iepirkuma pārraudzības aģentūras un pilsoniskā sabiedrība. Būtu jāsniedz atbalsts savstarpējas atbildības mehānismiem valsts līmenī, lai tie kļūtu par forumu, kurā apspriež saistības palīdzības efektivitātes jomā, tostarp valsts sistēmu izmantojumu, un vienojas par vietēja mēroga pasākumiem.

22. Uzsāk vai turpina dialogu ar savu attiecīgo parlamentu un valsts revīzijas dienestiem par valsts sistēmu izmantojumu un tā ietekmi un ieguvumiem.

23. Nosaka un formulē kopīgus informatīvu paziņojumus par saistībām izmantot valsts sistēmas un par gūto pieredzi, kā arī dalās pieredzē un dara informāciju pieejamu plašākai sabiedrībai par atsevišķiem valsts sistēmu izmantošanas izpildes rādītājiem, piemēram, datus no Parīzes deklarācijas pētījuma.

III. TEHNISKA SADARBĪBA LABĀKAI SPĒJU ATTĪSTĪBAI

1. Akras rīcības programmā (AAA) ir apliecināts, ka bez stabilām spējām – spēcīgām iestādēm, sistēmām un vietējo speciālistu kompetences – jaunattīstības valstis nevar pilnīgi īstenot un pārvaldīt savus attīstības procesus. Tādēļ ES līdzekļu devēju mērķis būs saskaņot savas pieejas tehniskās sadarbības ziņā saskaņā ar AAA un kopīgi nodrošinās resursus kompetences mobilizēšanai. Saskaņošanā ir jāpievērš uzmanība visiem tehniskas sadarbības aspektiem. ES pieejas galvenie elementi ir – partnervalstu atbildība un vadība, uz prasībām pamatota pieeja, kurā tehnisku sadarbību nenodrošina automātiski, virzība uz rezultātiem un spēju attīstībai pievērsta uzmanība.

2. Padome pauž gandarījumu par Komisijas veikto ierosmi apzināt vairāku dalībvalstu konkrētu pārejas posma pieredzi un cer, ka līdz 2009. gada beigām šai sakarībā tiks izstrādāti konkrēti priekšlikumi. Padome aicina dalībvalstis un Komisiju pēc iespējas izmantot pārejas posmā gūto pieredzi tehniskā sadarbībā, kā arī plašākās attīstības sadarbības programmās, lai atbalstītu spēju veidošanu partnervalstīs.

ES un tās dalībvalstis:

A. Veicinās saskaņošanu, ar valstu atbildību īstenotu tehnisku sadarbību un vietējas un reģionālas kompetences izmantojumu

3. Saskaņo tehnisku sadarbību (TS) ar partnervalsts politiku un plāniem un kā pirmo iespēju izvēlas partnervalsts sistēmas, kā arī darbojas saziņā ar partnervalsts iestādēm. Saskaņā ar AAA tiek izmantota plaša pieeja valsts sistēmām, lai

   a) Izmantotu valstī iedibinātās pārskatatbildības struktūras, finansējuma kanālus, īstenošanas sistēmas un rezultātu pārraudzības un ziņojuma sistēmas un saistīt TS ar parasto plānu un budžetu. Līdzekļu devēji tieksies saskaņot savas ziņošanas un pārskatatbildības prasības un pielāgos tās partnervalstu izmantotām sistēmām.

b) Palīdzētu partnervalstij pakāpeniski pilnveidot spējas, lai izveidotu valsts vadītas sistēmas un stiprinātu iestādes ar mērķi pilnīgi pārvaldīt TS gadījumos, kas valsts sistēmas vēl nevar izmantot tehniskās sadarbības nolūkiem.

4. Veicina partnervalsts vadību, veicot vajadzību izvērtējumus un nosakot TS veidu, kas vislabāk atbilst partnervalsts vajadzībām. Ja nepieciešams, palīdz partnervalstīm noteikt vajadzības un gaidāmos rezultātus, sagatavot TS darba uzdevumus un uzņemas kopīgu sagatavošanas darbu partnervalsts vadībā. Ja partnervalsts TS saņem produktu, nevis naudas izteiksmē, pārvaldības un pārskatatbildības mehānismiem būtu jānodrošina atbildības uzņemšanās.

5. Dara ar TS sniegšanu saistītās izmaksas pārskatāmas (tostarp produktu, nevis naudas izteiksmē sniegtas TS izmaksas) un ievēro izmaksu sadales principu (iekļaujot partnervalsts līdzekļu sniegšanu).

6. Pielāgo līdzekļu devēju procedūras un noteikumus, lai partneri varētu izmantot vietējus un reģionālus resursus un kompetenci, kad tos atzīst par piemērotiem.

7. Izskata trīspusēju sadarbības mehānismu un iestāžu sadraudzības mehānismu iespējas, kurās ir iekļauti vietēji un reģionāli TS sniedzēji. Ja tas ir vajadzīgs un iespējams, stiprina individuālas un iestāžu spējas, nodrošinot jaunattīstības valstu sadarbību, tostarp trīspusējas sadarbības veidā.

B. Novērsīs līdzekļu devēju vadītas paralēlas "projektu īstenošanas grupas" un paralēlas stimulu sistēmas

8. Novērš jaunu paralēlu īstenošanas grupu (*Parallel Implementing Units – PIU*) izveidi [11]. Kopā ar partneriem apzina pastāvošās paralēlas īstenošanas grupas, kritiski analizē to lietderību un izstrādā ceļvedi, lai tās pakāpeniski likvidētu vai iekļautu parastajās pārskatatbildības struktūrās, vienlaikus ņemot vērā vietējo partneru spējas.

[11] Paralēlām īstenošanas grupām izmantos definīciju/kritērijus, ko izmanto ESAO/*DAC*.

9. Kopā ar partneriem risina ar stimuliem saistītus jautājumus kā spēju attīstības sastāvdaļu. Saskaņoti izmanto pastāvošās valsts atalgojuma un stimulu sistēmas vai, ja tas nav iespējams, palīdz reformēt spēkā esošās sistēmas, it īpaši pievēršoties pilsoniskā sektora reformai, lai darbību padarītu ilgtspējīgu. Novērš paralēlas atalgojuma sistēmas un papildu piemaksas.

C. Pielāgos tehniskas palīdzības sniegšanu nestabilās situācijās

10. Aktīvi iesaistās, lai analizētu un izstrādātu TS risinājumus gadījumos, kad partnervalstis nespēj pietiekami uzņemties vadību. TS sniegšana un pārvaldība pēc būtības notiks pagaidu kārtā un pakāpeniski. Tehnisko sadarbību sniegs tā, lai stimulētu partnervalsti uzņemties atbildību par TS procesu.

11. Stiprina dažādu valsts dienestu, piemēram, drošības, ārlietu, attīstības jomas dienestu, sniegtas TS iekšējo saskaņotību. Minētais atbalsts būtu jākoordinē un jāsaskaņo ar citu līdzekļu devēju sniegto atbalstu.

D. Veiks turpmākus pasākumus un pārraudzību

12. Pārrauga un atlases kārtā ziņo par to, kā tiek īstenotas starptautiskas un ES saistības TS jomā saskaņā ar šo ES pieeju. Būtu jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu partnervalsts iesaisti pārraudzībā. Par pasākumiem būtu katru gadu jāziņo, izmantojot Monterejas ziņojumu, papildus Parīzes deklarācijas pārraudzības procesam un novēršot lieku dublēšanos.

13. Izmanto pastāvošos ES mehānismus, tostarp valsts līmenī, kā arī palīdzības efektivitāti un spēju attīstības tīklus, lai atvieglotu šīs pieejas īstenošanu. Lai to veicinātu, var izstrādāt pamatnostādnes, kurās iekļauti paraugprakses piemēri.

14. Iesaistās vispārējās kopīgās mācībās par to, kā uzlabot TS sniegšanu, tostarp samazināt paralēlu īstenošanas grupu esamību, izmantojot kopīgus novērtējumus, pētījumus un zināšanu pārvaldības ierosmes, piemēram, elektroniskus diskusiju forumus.

15. Aktīvi veicina apmācību dažādos spēju attīstības mācību tīklos. Ja vien iespējams, to īstenos partnerībā ar pastāvošām ESAO/*DAC*, kā arī daudzpusēju iestāžu organizētām ierosmēm. [12]

16. Plaši informē par šo ES pieeju, lai ar to iepazīstinātu ieinteresētās puses un saņemtu atbalstu ES pasākumu īstenošanai.

17. Veicina saikni ar *DAC* un spēju attīstības tīkliem, it īpaši tiem, kuros ir dienvidu valstu pārstāvība, piemēram, spēju attīstības tīkls *Alliance* [13], lai īstenotu visus iepriekš minētos pasākumus, arī ar mērķi pareizi izvērtēt gūtos panākumus, gatavojoties 2011. gada augsta līmeņa forumam par palīdzības efektivitāti.

IV. ATBILDĪBA UN PĀRREDZAMĪBA

1. Atbildība un pārredzamība ir palīdzības efektivitātes būtiski elementi. Akras rīcības programmā līdzekļu devēji un partnervalstis vienojās sniegt sīku un savlaicīgu informāciju par pašreizējām un turpmākajām palīdzības plūsmām, lai jaunattīstības valstis spētu precīzāk sagatavot budžetu, grāmatvedību un revīzijas. Tādēļ svarīga prioritāte ir veikt pasākumus, ar ko palielina palīdzības informācijas nodrošināšanu valsts sistēmās un procesos.

---

[12] Jāmin tādas ierosmes kā ESAO/*DAC*, *LenCD*, *Train4Dev* izstrādātās, kā arī ierosmes, ko organizē citas daudzpusējas iestādes. Attiecībā uz *Train4Dev*, skat. 10. zemsvītras piezīmi. Spēju attīstības mācību tīkls (*LenCD*) ir neoficiāls analītiķu un speciālistu tīkls ar mērķi izveidot globālu prakses kopienu spēju attīstības jomā. Minētais tīkls ir palīdzējis vairot informētību par spēju attīstību un veicināt tās popularizēšanu, īpaši saistībā ar AAA.

[13] Spēju attīstības tīkls *Alliance* ir Dienvidu partnerības forums partnervalstu vadošajiem politiķiem, lai apspriestu AAA formulētās spēju prioritātes un problēmas. Šis tīkls ietver galvenos politikas veidotājus no partnervalstīm, donoru aģentūrām un galvenajām daudzpusējām iestādēm, kas iesaistītas spēju attīstībā.

ES un tās dalībvalstis [14]:

A. Palielinās palīdzības pārredzamību

2. Publiskos informāciju par palīdzības apjomiem un piešķiršanu, ievērojot ESAO/*DAC* kreditoru ziņošanas sistēmas (*CRS*) standarta formātu, lai nodrošinātu datu starptautisku salīdzināmību. ES un tās dalībvalstis turpinās pētīt iespējas izmantot pārredzamas palīdzības instrumentu (*TR-AID*) [15], lai nodrošinātu, ka ir viegli piekļūt informācijai, dalīties ar to un vēlāk to publicēt [16]:

   a) pirmajā posmā, sākot ar 2011. gadu saistībā ar 4. Augsta līmeņa forumu par palīdzības efektivitāti Busanā, brīvprātīgi, ar iespēju izvēlēties datu formātu;

   b) pamatojoties uz pirmajā posmā gūtās pieredzes izvērtējumu, kas notiks līdz 2012. gada beigām, ES un tās dalībvalstis nolems, vai virzīties tālāk uz pilnvērtīgu *TR-AID* izvēršanu visā ES.

3. Ievērojot dalībvalstu plānošanas ciklu laikposmus, katru gadu, sākot no 2011. gada beigām, darīs ES dalībvalstīm, partnervalstīm un ESAO/*DAC* sekretariātam pieejamu uz nākotni vērstu informāciju par izdevumiem attīstības jomā valsts līmenī:

---

[14] Attiecībā uz dalībvalstīm, kas vēl nav ESAO/*DAC* locekles, to īstenos, ņemot vērā pasākumus, kas vajadzīgi, lai tām dotu iespēju veikt šādu ziņojumu sniegšanu un nodrošināt uz nākotni vērstu informāciju par palīdzības piešķiršanu. Sniedzot ziņojumus un publiskojot informāciju par palīdzības apjomiem un piešķiršanu, šīs dalībvalstis tieksies ievērot attiecīgu metodiku, ko izstrādājusi ESAO/*DAC*.

[15] *TR-AID* ir tīmeklī bāzēta sistēma, ko pašlaik izmanto Komisija, kurā apvienoti dati no daudziem avotiem un kura nodrošina vieglu piekļuvi visaptverošai informācijai tā, lai datus varētu izmantot lēmumu pieņemšanā.

[16] *TR AID* darbības noteikumos, ko kopīgi izstrādās ES un iesaistītās dalībvalstis, skaidri tiks noteikts, kāda veida dati tiek darīti pieejami, piemēram, provizoriski un aptuveni vai arī apstiprināti un galīgi dati.

a) pamatojoties vismaz uz metodoloģiju *DAC* aptaujā par līdzekļu devēju turpmākajiem tēriņu plāniem, publiskos uz nākotni vērstus datus, ja tādi ir zināmi, par globālajiem tēriņiem palīdzības jomā par periodu, kas ir ne mazāks par trīs gadiem un nepārsniedz 5 gadus, bet tiecoties panākt pilnīgu atbilstību;

b) publiskos uz nākotni vērstas palīdzības piešķiršanas informāciju, ja iespējams, sadalījumā pa nozarēm par periodu, kas ir ne mazāks par trīs gadiem un nepārsniedz 5 gadus, bet tiecoties panākt pilnīgu atbilstību.

c) tieksies partnervalstīm nodrošināt uz nākotni vērstus datus par apstiprinātiem projektiem, kā piemēram, *CRS/DAC* vai *IATI* ierosinātajā formātā.

4. Darīs partnervalstīm pieejamu neapkopotu informāciju par visām attiecīgām palīdzības plūsmām, lai partnervalstis varētu ziņot par tām savos valsts budžeta dokumentos, un tādējādi sekmēs pārredzamību attiecībā uz parlamentiem, pilsonisko sabiedrību un pilsoņiem.

5. Veicinās ESAO/*DAC* spēju stiprināšanu, lai regulāri, savlaicīgi un brīvā, plašai sabiedrībai izprotamā formātā darītu pieejamu statistiku un analīzi par globālajām palīdzības plūsmām.

6. Veicinās starptautisko palīdzības pārredzamības iniciatīvu, tostarp *IATI*, plašāku sadarbību ar ESAO/*DAC*, tiecoties panākt vienprātību par kopēju starptautisku standartu.

7. Aicinās Komisiju ikgadējo ES ziņojumu par attīstības finansējumu padarīt par paraugu pārredzamības un atbildības jomā, izmantojot Monterejas anketas procesu, lai sekotu līdzi progresam galvenās pārvaldes un valsts līmenī.

8. Sekmēs lielāku pārredzamību kā svarīgu prioritāru jautājumu daudzpusējās attīstības iestādēs, tostarp ANO sistēmā un attīstības bankās, kā arī citās partneriestādēs, ko mēs finansējam.

B. Stiprinās savstarpējo un pašmāju atbildību

ES un tās dalībvalstis saskaņā ar partnervalstu atbildību un vadību un, ja iespējams, iesaistot visus līdzekļu devējus –

Valsts mērogā

9. Sekmēs kopīgas sistēmas izveidi līdzekļu devēju un partnervalstu attiecīgu kopīgo saistību uzraudzībai palīdzības efektivitātes jomā, balstoties uz pastāvošajām sistēmām un procesiem, piemēram, Parīzes deklarācijas pārraudzības pētījuma un *PEFA* formātu un gūto pieredzi [17], ja vien iespējams [18]:

   a) ES delegācija rīkos sanāksmi, lai vienotos par to, kurš līdzekļu devējs uzsāks apspriedes par savstarpēju atbildību; būtu jātiecas rast sinerģijas ar *FTI* koordinatoriem;

   b) ES delegācijas kopā ar dalībvalstīm identificēs esošās darbības izvērtējuma struktūras partnervalstīs. Ja šādas struktūras vēl nepastāv, ES atbalstīs to steidzamu izveidi partnervalstu vadībā, partnervalstu prioritāšu un mērķu ietvaros, bet, ja tādas pastāv, ES tieksies tās pēc vajadzības uzlabot, lai regulāri pārskatītu līdzekļu devēju un partnervalstu darbību attiecībā uz to valsts līmeņa palīdzības efektivitātes saistībām. Dalībvalstis rosinās partnervalstu vadību šajā procesā;

---

[17] Publisko izdevumu un finansiālās atbildības (*PEFA*) iniciatīva, kas tika uzsākta 2005. gadā, ir izstrādājusi valsts finanšu pārvaldības vērtēšanas (*PFM*) sistēmu, uz rādītājiem balstītu izvērtēšanas instrumentu. *PEFA* ziņojumi, kas sagatavoti par vairāk nekā 60 valstīm, sniedz sīku pārskatu par *PFM* sistēmu darbību dažādās jomās.

[18] ES kandidātvalstu un iespējamo kandidātvalstu gadījumā ikgadējais ziņojums par pirmspievienošanās instrumenta darbību un kopējās uzraudzības komiteju ir pamats darbības izvērtējuma struktūras aspektiem. Šos instrumentus var pielāgot, lai sistemātiskāk sniegtu būtiskos datus, piemēram, finanšu analīzi un datus par palīdzības efektivitātes saistībām.

c) Lai nodrošinātu lietderību, efektivitāti un rezultativitāti, Kopējā darbības izvērtējuma struktūra būtu jāizveido, balstoties uz turpmāk minētajiem vadošajiem principiem:

– darba pārklāšanās novēršana – tai būtu jānotiek jau izveidotu kopīgu konsultāciju mehānismu ietvaros, ja tādi jau pastāv, un to varētu pakāpeniski attīstīt atbilstīgi vietējiem apstākļiem un pieejamām spējām;

– iekļaušana – tās mērķim vajadzētu būt iekļaut visus līdzekļu devējus neatkarīgi no izmantotajiem palīdzības veidiem, kā arī valsts budžeta iestādes;

– savstarpība – tai būtu jāaptver gan līdzekļu devēju saistības, gan partnervalstu saistības;

– salīdzināmība – tai būtu jāuzrauga atsevišķu līdzekļu devēju darbība salīdzināmā veidā;

– regularitāte – izvērtējumi būtu jāveic regulāri, saskaņojot ar partnervalsts sistēmām un attiecīgo laikposmu;

– brīvprātīgi ziņojumi – līdzekļu devējiem un valdībai būtu jāapņemas, pamatojoties uz vietēji noteiktiem kritērijiem, regulāri sniegt datus par savām darbībām valstī.

d) Šīs darbības izvērtējuma struktūras būtu jāizvērtē ES delegācijām un dalībvalstīm savlaicīgi, lai varētu publicēt pirmos rezultātus par valsts līmeņa kopējo darbību līdz 2011. gada novembrim un kopā ar partnervalsti veiktu vajadzīgās korekcijas, ņemot vērā ESAO/*DAC* notiekošo darbu;

e) Šo kopīgo saistību īstenošana tiks iekļauta notiekošajā politikas dialogā starp līdzekļu devējiem un partnervalstīm projektu, nozares un valsts līmeņos. ES izmantos politikas dialogu arī tam, lai rosinātu publiskās debates tā, lai varētu nodrošināt gan līdzekļu devēju, gan valdību saukšanu pie atbildības.

10. Atbalstīs pilsoniskās sabiedrības organizāciju, tostarp sieviešu grupu, kā arī plašsaziņas līdzekļu, vietējo pašvaldību, parlamentu un valsts revīzijas iestāžu lomu partnervalstu valdību un līdzekļu devēju atbildības nodrošināšanā, tostarp nodrošinot atbalstu nepieciešamo spēju attīstībai. ES un tās dalībvalstis atbalstīs iekļaujošākas struktūras partnervalstu, kā arī vietējo iestāžu, parlamentu, pilsoniskās sabiedrības un privātā sektora pastiprinātai iesaistei.

11. Pētīs iespējas, kā 2011. gadā izstrādāt priekšlikumus, lai virzītu tālāk darbu pašmāju atbildības pastiprināšanas jomā, kas ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu efektīvu pārvaldību, sekmē savstarpēju atbildību, un galu galā – ir vislabākā garantija attīstības resursu efektīvai izmantošanai. Šie priekšlikumi balstīsies uz plānošanu un paraugprakses analīzi pašmāju atbildības jomā, un tajos ņems vērā notiekošo darbu Palīdzības efektivitātes jautājumu darba grupā un *GOVNET* [19], ko vada ESAO/*DAC*.

12. Ja ES un/vai tās dalībvalstis jau ir iesaistītas vai izvēlas iesaistīties atsevišķos savstarpējas atbildības procesos valsts līmenī, lai nodrošinātu ātrus un redzamus rezultātus, kamēr notiek visaptverošākas sarunas, ES un/vai šīs dalībvalstis nodrošinās, ka šādi procesi gan atbalsta, gan veido pamatu vispārējam savstarpējās atbildības nolīgumam.

[19] *DAC* Pārvaldības tīkla (*GOVNET*) mērķis ir uzlabot līdzekļu devēju palīdzības efektivitāti demokrātiskas pārvaldības atbalstam jaunattīstības valstīs. Tas nodrošina *DAC* dalībvalstīm un partnervalstīm forumu labas prakses noteikšanai un politikas un analītisko instrumentu izstrādei.

Starptautiskā mērogā

ES un tās dalībvalstis –

13. koordinēs savu nostāju apspriedēs par starptautisko savstarpējo atbildību dažādos forumos, tostarp ANO Attīstības sadarbības forumā, Palīdzības efektivitātes jautājumu darba grupā un Attīstības palīdzības komitejā. Tas ietver atbalstu Attīstības sadarbības foruma centieniem savstarpējās atbildības jomā.

14. Integrēs attiecīgo partnervalstu savstarpējās atbildības struktūru pētījumu rezultātus *DAC* līdzekļu devēju profesionālapskatē.

Saraksts ar FTI partnervalstīm un koordinējošajiem un tos atbalstošajiem līdzekļu devējiem

ES līdzekļu devēja valsts	**Galvenais koordinators:**	**Atbalstošais koordinators:**
BE	Burundi	-
CZ	-	Mongolija, Moldova
DE	Burkinafaso, Kambodža, Gana, Sjerraleone (kopēja koordinācija ar IE), Zambija	Kamerūna, Mozambika, Tanzānija, Uganda
DK	Benina, Bolīvija (kopēja koordinācija ar ES), Kenija	Bangladeša, Burkinafaso, Kambodža, Gana, Mozambika, Nikaragva, Tanzānija,
FR	Kamerūna, Centrālāfrikas Republika, Madagaskara, Mali (kopēja koordinācija ar NL),	Burkinafaso, Gana, Mozambika, Senegāla, Vjetnama
IE	Sjerraleone (kopēja koordinācija ar DE)	Etioptija, Mozambika, Uganda, Tanzānija, Vjetnama,
IT	Albānija	Bolīvija, Etiopija, Kenija, Mozambika, Senegāla
LU	-	Nikaragva, Burkina Faso
NL	Bangladeša (kopēja koordinācija ar EK), Mali (kopēja galvenā koordinācija ar FR), Mozambika	Benina, Bolīvija, Burkinafaso, Burundi, Gana, Mozambika, Nikaragva, Senegāla, Tanzānija, Uganda, Zambija
ES	Bolīvija (kopēja koordinācija ar DK), Haiti	-
PT	-	Mozambika
SE	Serbija, Ukraina	Bangladeša
SI	*FYROM*	-
UK	Kirgizstānas Republika, Ruanda	Etiopija, Kenija, Moldova, Sjerraleone
EK	Bangladeša (kopēja koordinācija ar NL), Etiopija, Nikaragva, Tanzānija, Vjetnama	Benina, Bolīvija, Burundi, Kambodža, Centrālāfrikas Republika, Gana, Haiti, Laosa, Malāvija, Mali, Mozambika, Zambija